

Komentár evanjelia na stredu 32. týždňa v Cezročnom období: viera a vďačnosť

Komentár na stredu 32. týždňa v Cezročnom období. „Vstaň a choď, tvoja viera ťa uzdravila.“ Prosme Pána, aby sme sa učili od malomocného Samaritána. Nech nikdy neprestávame žasnúť, obdivovať Božie pôsobenie v nás.

Evanjelium (Lk 17, 11-19)

Na ceste do Jeruzalema Ježiš prechádzal pomedzi Samáriu a Galileu. Ako vchádzal do ktorejsi

dediny, išlo oproti nemu desať malomocných mužov. Zďaleka zastali a hlasne kričali:

„Ježišu, učiteľ, zmiluj sa nad nami!“

Keď ich uvidel, povedal:

„Chodte, ukážte sa kňazom!“

A ako šli, boli očistení. Len čo jeden z nich spozoroval, že je uzdravený, vrátil sa a veľkým hlasom velebil Boha. Padol na tvár Ježišovi k nohám a ďakoval mu; a bol to Samaritán. Ježiš na to povedal:

„Neočistilo sa ich desať? A tí deviati sú kde? Nenašiel sa nik okrem tohto cudzinca, čo by sa bol vrátil a vzdal Bohu slávu?“

A jemu povedal:

„Vstaň a choď, tvoja viera ťa uzdravila.“

Komentár

Ježiš ide so svojimi učeníkmi na cestu do Jeruzalema a stretáva týchto desať malomocných. Tí naňho z diaľky volajú, pretože podľa Mojžišovho zákona boli malomocní držaní oddelene (porov. Lv 13, 45-46), aby sa vyhli nákaze. Z tohto dôvodu si udržiavali odstup.

Pán im hovorí, aby išli ku kňazovi, čo bolo ustanovenie toho istého zákona (porov. Lv 14, 2 a nasl.) pre tých, ktorí boli vyliečení z malomocenstva, a ukazuje im, že budú uzdravení. V evanjeliu sa píše, že ich bolo desať a že sa vrátil len jeden, ktorý bol Samaritán (Samaritáni a Židia boli v nepriateľstve a nerozprávali sa medzi sebou). Vrátil sa len jeden, aby vzdával vďaku a slávu Bohu. O ostatných deviatich sa nič nehovorí. Tomu, ktorý sa vracia, aby vzdával vďaky, Pán hovorí, že jeho viera ho zachránila.

Niekedy sa nám môže stať to isté, čo tým deviatim. Tým, že si zvykneme na Božie pôsobenie v nás, možno už od detstva, môžeme stratiť zo zreteľa nesmiernu veľkosť Božích darov.

Naopak, sú ľudia, ktorí žili dlhý čas v odstupe od Boha, často len z nevedomosti, a pri objavení Božieho pôsobenia v nich sa cítia pohnutí a vnútorne sa pred Bohom skláňajú, aby mu ďakovali.

Prosme Pána, aby sme sa učili od malomocného Samaritána. Kiež by sme nikdy neprestali byť prekvapení, žasnúť nad Božím pôsobením v nás.

Sebastián Puyal // Debby
Hudson - Unsplash